UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Seqvestratione possessionum & fructuum. Titvlvs XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62915

Visual Library

Cantuarien. eccleſia donec de cauſa ipſa cognoſceretur ante te crucem deferre aliqua ratione auderes. Quia igitur per dil. fil. noſtros I. & A. clericos tuos gravem coram nobis querimoniam depoſuiſti, aſſerens quòd te de poſſeſſione hujus rei, quam tu & acceſſores tui habuiſtis, ante cognitionem judicii ſpoliaſſemus, volentes nos tibi tanquam ven. f. noſtro deferre, & jura tua integra illibataq; ſervare, præſentibus literis.]

CAP. II.

Adcuſatus de adulterio ad ſeparationem tori, non debet lite pendente privari poſſeſſione conjugali.

Clemens III. *a*

LAudabilem: *& i fra. b* Quæris quando matrimonium adcuſare contingit, an ſtatim ſit carnale commercium ſuſpendendum. [1 *& infra.*] Ad qud *c* breviter] reſpondemus, quòd conjugum alteruter adcuſatus, ante probatam adcuſationem, jure, quod habet in altero, privari non poſſit.

[1 *Aut quamdiu diſſimulari poſſit vel potius ſuſtineri. Ad quod breviter reſpondemus, quòd cum Alexand. III. aperte prohibeat ne ab invicem, donec juſta fiat cauſæ examinatio, ſeparentur, & Symmachi Papæ contineat inſtitutum, ut prælatus aliquis accuſatus antequam ea quæ objiciuntur luce clareſcunt, relinqui non debeat à ſubjectis in præſenti articulo.*]

CAP. III.

Qui rem litigioſam alienavit, ita quod rehaberi non poteſt, debet æquivalentem ſubſtituere in locum illius: quam alienare non poterit. h.d. cum ſe.

Innocentius III. *Abbati & conventui ſancti Sylveſtri.*

ECcleſia ſanctæ Mariæ *d* in via lata contra Ioannem de Ateia (qui quaſdam poſſeſſiones ipſius dicebatur contra juſtitiam detinere) movit ſub L. judice quæſtionem *e*: *& infrà.* Prohibemus ne poſſeſſiones, quæ ſucceſſerunt in locum & jus illarum, quas ab Ioann. de Ateia eccleſia ſanctæ Mariæ petierat, in Monaſterium veſtrum ab eodem Ioan. lite pendente tranſlatas, alienare interim præſumatis: ut ſi eccleſia ſanctæ Mariæ de vicio litigioſi contractus, vel de proprietate voluerit experiri (ne ſi obtinuerit in judicio, in vanum laboret, monaſterio veſtro minimè poſſidente) ſic, quod evincere valeat & habere.

CAP. IV.

Idem dicit, quod in præcedenti.

Idem.

ECcleſia ſanctæ Mariæ *f. & infrà.* Poſſeſſionem, qua fuerat prætermiſſo juris ordine, prædicta eccleſia ſpoliata, ſibi reſtitui poſtulabat *g*: *& infrà.* Nos quicquid ab aliis factum fuit (poſtquam prædeceſſor noſter ad curiam ſuam idem negotium revocavit) irritum decernimus & inane: *& infrà.* Verùm quoniam præfatam poſſeſſionem poſt reſtitutionem vobis factam ab Ioann. de Ateia, alii locationis titulo adſignaſtis, neque reſtituere poteratis eccleſiæ ſpoliatæ: loco ipſius tantundem poſſeſſionum æquivalentium, ad arbitrium bonorum virorum, ipſi eccleſiæ fecimus adſignari: quas, cùm alii fuerant pignori obligatæ, per vos liberari fecimus à creditoribus, qui nobis inſtrumentum pignoris reſignarunt.

CAP. V.

Lis decidenda eſt ſecundum jura exiſtentia tempore controverſiæ, non autem ſecundùm privilegium impetratum lite pendente, niſi de litis pendentia mentionem faciat.

Honorius III. *Cancellario, cantori, & A. canonico Pariſien.*

DIlectus filius, magiſter A. perſona eccleſiæ de *a* Baſſevilla, expoſuit coram nobis, quòd cum inter prædeceſſorem ſuum ex parte una, & priorem ac monachos de Baſſevilla ex altera, ſuper decimis novalium intra fines parœciæ ſuæ conſiſtentium, quæſtio emerſiſſet, ea pendente coram judicibus delegatis, Abbas & conventus majoris monaſterii Turonen. quibus ſubſunt prior & monachi ſupradicti, pro ſe ac membris ſuis obtinuerunt à ſede Apoſt. indulgentiam ſuper perceptione hujuſmodi decimarum: cujus prætextu prior & monachi ſupradictas decimas ſibi vindicare contendunt, licet in indulgentia de dicta quæſtione facta mentio non fuiſſet. Ideòque mandamus, quatenus eiſdem judicibus injungatis, ut (indulgentia non obſtante prædicta) in negotio ipſo procedant, juxta traditam ſibi formam.

DE SEQVESTRATIONE *b* poſſeſſionum & fructuum.

TITVLVS XVII.

CAP. I.

Res, in quam facta eſt miſſio, non debet ſequeſtrari etiam ſi miſſus inde fuerit violenter ejectus. Vel notabilius ſic: Sequeſtrum factum loco miſſionis propter ſcandalum evitandum, revocari debet oblata cautione & reſtitutis expenſis.

Innocentius III. *Mediolanen. Archiepiſc.*

AD hoc unxit nos Deus: *& infra. c* Abbas de Regula *d* nobis expoſuit, quod cùm M. prædeceſſor tuus ſuper cauſa, quæ inter ipſum & monaſterium ſuum fuerat agitata, obtinuiſſet Veronenſi Epiſcopo literas deſtinari, & ipſe ſuper judicio poſſeſſorio partim pro monaſterio, partim pro Archiepiſcopo ſententiam protuliſſet, procuratore ipſius monaſterii quæſtionem de proprietate poſtmodum intentare volente, Archiepiſcopus juriſdictionem Epiſcopi oppoſuit expiraſſe, adſerens cauſam poſſeſſionis tantùm, & non proprietatis fuiſſe commiſſam: & quia ſuper poſſeſſione pronunciaverat, ſemel functus officio ſuo ſuper quæſtione proprietatis deinceps cognoſcere non valebat: [1 *& infra.*] Sed judex actorem in poſſeſſionem (quæ fuerat per ipſum Archiepiſcopo adjudicata) propter ejuſdem contumaciam mitti decrevit, à quo tamen Archiepiſcopus violenter monaſterium ejecit: [2 *&c.*] C. Papa prædeceſſor noſter, ſic ſuum interpretatus fuit reſcriptum, quòd tam cauſa poſſeſſionis quàm proprietatis, fuerat judici delegata, cùm abſolute & indiſtinctè commiſſa fuerit, & ejus continentia dividi non deberet: prælibatam quoq; poſſeſſionem pro ſuo arbitrio ſequeſtrari præcepit, injungens Reg. & Mutinen. Epiſcopis, ut de cauſa poſſeſſionis & proprietatis plenius cognoſcentes, eam debito fine deciderent, & poſſeſſionem ei parti poſtmodum reſignarent, quæ obtineret de proprietate triumphum: [3 *& infrà.*] In eum ſtatum continentiam cauſæ reducimus, in quo fuerat, cùm prædictus prædeceſſor noſter cauſam proprietatis & poſſeſſionis Reginen. & Mutin. commiſit: mandato ſequeſtrationis penitus revocato. & *e* infrà. Ne autem monaſterio videamur in ſuo jure deeſſe, moderatas expenſas (ex quo Epiſcopus Veron. ipſum in poſſeſſionem induci decrevit, uſque ad ſatisfactionis tempus oblatæ) propter hoc factas ſibi reſtituendas eſſe cenſemus: & à te ſufficientem præberi ſtandi judicio cautionem.

---

a *Aliàs, Cæleſtinus.* b *Cap. 2. eod. tit. in 2. comp.* c *Ad quod tibi bre. &c.* d *Supr. cap. 10. de conſtit.* e *quæ hic abſciſſa ſunt, ſupra integræ poſita ſunt, cap. 10. de conſtit.* f *Supr. de conſtit. cap. 10. in tertio, ſub titulo de reſtitut. ſpoliat.* g *l. juſtè poſſidet. & ibi Bartol. de re judic.*

a *Barervilla. alit. Baſſavilla.* b *In nonnullis antiquis ita: De ſequeſtratione poſſeſſion. rerum & fructuum. alit. poſſeſſiona.* c *Cap. 1. eod. tit. in 3. compilatione.* d *al. de ſtrágula.* e *Sic abſciſſum.*

[1 *Ad*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

[1 *Ad hæc pars monaſterii inter alia reſpondebat, quòd cauſa quæ inter Archiepiſcopum & monaſterium vertebatur, fuerat Epiſcopo memorato abſolutè & indiſtinctè commiſſa: & ſic continentiam cauſæ dividi non debere dicebat. in hanc nimirum & alias rationes cùm judex plenius advertiſſet, & actorem &c. ut hic.*]

[2 *Cumq́; proceſſu temporis utriuſq; partis nuncii propter hoc ad ſedem Apoſt. acceſſiſſent bo. me.*]

[3 *Nos autem ſupradicto Alberi. mandavimus, ut illis literis quas ad Bon. & Ferrarien. Epiſcopos ſuper reſtituenda ſibi poſſeſſione cum fructibus per mandatum impetravit, omnino careret.*]

CAP II.

Si miſſus in poſſeſſionem cauſa cuſtodiæ fructus diſſipat, diſſipati revocantur & cum aliis ſequeſtrantur.

Honorius III. *Priori Deben. & Decano de Calmen.*

DIlectus filius *a* R. rector eccleſiæ de Bethuſia, ſua nobis petitione monſtravit, quòd cùm inter ipſum ex parte una, & Abbatem, & conventum de Ciſteria *b* ex altera, ſuper eadem eccleſia, coram Abbate de Sibiton. & ejus collegis quæſtio verteretur, judices ipſi prædictos Abbatem & conventum in poſſeſſionem ipſius eccleſiæ cauſa cuſtodiæ induxerunt, qui fructus medio tempore perceptos pro ſuæ diſtrahunt libito voluntatis *c*. Quocirca mandamus, quatenus ſi eſt ita, facientes fructus ſequeſtrari prædictos, ſi quid de ipſis per eos diſtractum inveneritis in ſtatum priſtinum revocetis.

CAP. III.

Si reus poſſeſſor appellat à ſententia contra eum lata, licitè rei petita fructus ſequeſtrantur, ſi diſſipantur ab eo.

Gregorius IX.

ABeo, qui à ſententia provocavit, fructus poſſeſſionis (ſi diſſipentur ab ipſo) poſſunt lite pendente rationabiliter ſequeſtrari.

DE CONFESSIS.

TITVLVS XVIII.

CAP. I.

Ad ſolum dictum confitentis crimen proprium, non eſt alteri infligenda pœna aliqua: infamato tamen eſt indicenda purgatio.

Clemens III.

CVm monaſterium: *& infrà.* Eos, quorum ſuggeſtione ſcelus homicidii Presbyter *d* perpetraſſe proponit, niſi aliis modis verum eſſe conſtiterit, nulli cenſemus pœnæ *e* ſubdendos: cùm *f* ſecundum utriuſque juris ſtatuta, de ſe confeſſi ſuper aliorum conſcientiis interrogari non debent, & (crimine læſæ majeſtatis excepto) de reatu proprio confitentis periculoſa confeſſio non eſt adverſus quemlibet admittenda. Si tamen eos infamia hujuſmodi laborare cognoveris, ſingulis eis (adjunctis tribus ſociis ſui ordinis) purgationem injungas.

CAP. II.

Si de crimine contingente cauſam principalem conſtat contra aliquem per ejus confeſſionem, punitur pœna ordinaria, etiam ſi directè contra eum non agatur, hoc dicit, ſecundum gloſſam. Et eſt caſus notabilis & verus in ſe. Vel ſumma ſic, ſecundum alium intellectum non minus notabilem, quem etiam ſentit gloſſ. licet non perfectè explicet. Si quis confiteatur crimen in judicio incidenter, poteſt judex ordinarius novum inchoando proceſſum, illum punire pœna ordinaria: h. d. ſingulariter Abbas.

Innocentius III. *Canonicis de Bethlehem.*

CVm ſuper electione *a* Bethlehem eccleſiæ inter R. & P. quæſtio verteretur *b*: *& infrà.* Quoniam V. canonicus Bethlehem fuit in jure confeſſus, quòd pro præſtando alterius electioni conſenſu, quingentorum Sarracenorum obligationem receperat, & mediator extitit ſimoniacæ pravitatis: Nos (quoniam vitium hujuſmodi perſequi volumus, ut debemus) ipſum per definitivam ſententiam duximus ab omni beneficio & officio eccleſiaſtico deponendum.

CAP. III.

Confeſſio facta in jure per Oeconomum eccleſiæ, nocet ipſi eccleſiæ: poteſt tamen revocari, ſi ante finitum negotium doceatur per errorem facti emanaſſe. h. d.

Gregorius IX. *B.* c *judici Viterbienſi.*

EX parte Abbatis & conventus monaſterii ſancti M. fuit propoſitum, quòd cùm inter ipſos ex parte una, & V. nomine ſuæ uxoris ex altera coram te quæſtio verteretur, Oeconomus monaſterii memorati, quædam per errorem facti fuit in jure confeſſus, ex quibus timet *d* ſibi præjudicium generari. Cùm igitur negotio nondum finito, nemini noceat error facti, mandamus, quatenus ſi de hujuſmodi potuerit errore docere, provideas, ut nullum ſibi ſuper hoc præjudicium generetur.

DE PROBATIONIBVS.

TITVLVS XIX.

CAP. I.

Reus actori ſua propria inſtrumenta edere non tenetur: ita communiter ſummatur.

Gregorius *Tancredo Regi Vinceſtriæ* e.

EX Epiſtolæ verbis: *& infrà.* f Tua excellentia poſtulavit, ut Imperatori ſcriberem quatenus *g* pacta in charthophylacio requireret, quæ dudum inter Iuſtinianum Principem & prædeceſſores tuos fuerunt emiſſa, ut ex his colligeret, quid tibi ſervare deberet. Sed ad hoc faciendum vehementer obſtitit, quia nulli dicendum eſt, ea quæ contra te ſunt, apud temetipſum debes documenta requirere, in mediumq́; proferre.

CAP. II.

Actor, qui plenè probavit, non debet compelli jurare.

Alexander III.

SIcut *h* conſuetudo laudabilis: [1 *& infrà.*] Sanè quoniam apud vos conſuetum eſſe didicimus, ut quũ aliquis intentionem ſuam fundaverit inſtrumentis aut teſtibus, ei ſacramentum nihilominus deferatur: quod ſi ſubire noluerit, fides probationibus *i* non habetur. Nos (cùm tunc demum ad hujuſmodi ſit ſuffragium recurrendum, cùm aliæ legitimæ probationes deeſſe noſcuntur) talem conſuetudinem reprobamus.

[1 *Nulla debet novitate convelli, ſic quod noſcitur moribus introductum, obvia ratione non debet diſſolvi.*]

CAP. III.

In communi judicio probant actor & reus: & ſi pariter probant, reus abſolvitur, niſi favorabilem cauſam foveat actor.

a *De materia hujus cap. Felin. poſt. Ioann. Andr. in capit. examinata. 5. de judic. Socinus in Reg. 458. verbo ſequeſtr.* b *Glonceſtria.* c *Iſta verba important liberum arbitr. l. 1. de re mil. & ibid. Bart.* d *In aliquot antiquis ita: ſe Presbyter, & cætera.* e *Vid. l. fin. cum gl. & ibi Bart. in l. maritus. ff. de quæſtion.* f *al. quia.*

a *Cap. un. eod. tit. in 3. compil.* b *quæ hìc deſunt, reperies ſup. c. cum ſuprà. de cauſa poſſ. & propr.* c *Bich.* d *In Codic. Barb. ex quibus timent monachi, ſibi, &c. in omnibus manuſcr. legitur timent.* e *Aliàs, Tancredo. videtur eſſe Gregorius VII. al. Tataredo Regi Viſogoren. ſed legendum eſt Recaredo VViſigothorum, ex libro ſeptimo Epiſtol. 122. ſive 126. Reg. B. Greg.* f *Cap. 1. eod. tit. in 1. compil.* g *quod.* h *Cap. 1. eod. tit. in 2. compilatione.* i *aliàs. probationis.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN